

Xương Họa vận
MẢNH TRĂNG THƠ LẠC DẤU ĐỊA ĐÀNG

Từ lâu, để mực đọng nghiên vàng
Bút cũng âm thầm ngại điểm trang
Một nét ngọc phai thành lạc điệu
 Bao lời châu nhật lỡ tan hàng
 Dấu xuân còn đứng chờ hoa nở
Hay hạ đang ngồi đợi nắng sang
 Thì cứ cùng thơ vui đối bóng
Theo trăng đi xé nửa thiên đàng

Đây bức chân dung dấu ố vàng
Vẫn còn phảng phất nét đài trang
Cổ nhân từ độ chia đôi ngã
Kỷ niệm còn đây gọn mấy hàng!
Lòng cứ nhủ lòng chờ Hạ đến;
Mặt mơ tưởng mặt hẹn Thu sang!
Người ơi, đã mấy thu tàn tạ
Lá phủ rêu phong dấu Địa Đàng!

CAO MỸ NHÂN HỒ CÔNG TÂM
Hawthorne 27/3/2008 Austin, July 26, 2008

Họa vận Họa
TÌNH THƠ NỖI NIỀM

Khi bóng thời gian bước vội vàng
Tập thơ ngày cũ ố từng trang
Người đi để mối sầu trăm ngã
Thơ khóc giùm ai lệ mấy hàng
Đất khách ngậm ngùi nghe bão nổi
Quê nhà héo hắt đợi mùa sang
Thơ ơi hẹn đến ngày tươi sáng
Với cả Tình Thơ ở cuối đàng

Khấp cỡi Quê Nam mịt bụi vàng
Tìm đâu thời mộng giữa thôn trang?
Tuổi già hoài nhớ nhà thương nước
Chiến bại đành tan ngũ rã hàng
Vóc hạc chưa sồn mùa tuyết phủ
Mái sương nào thẹn nắng xuân sang.
Thủy triều xóa dấu chân trên cát
Còn sót trong mơ bóng Địa Đàng

NGUYỄN KINH BẮC HỒ TRƯỜNG AN
Philadelphia, 26/7/2008 (Troyes, France)

Thu Mộng Tưởng

Thơ:
N. T. Thanh Bình

Phổ nhạc:
Huy Lâm

Slow Rock $\text{♩} = 56$

© 2004

Mùa thu về chín vàng mộng tưởng — Mộng úa rồi
tưởng lá vàng rơi — Mưa lất phất giăng buồn chín hường — Mà nắng
mưa thuở ấy mù sương — Đâu đọt nắng ven trời mây phủ —
— Đâu biển xanh — thuyền đã rã tan rồi — Làm sao — chớ
mộng về bến cũ — Bãi cát dài hạt nhỏ đơn côi — Tiếng chim
hót nghe lời bối rối — Mơ một trời — nắng ấm — phương xa —
— Ngỡ nắng ấy — sáng ngời — mắt tối — Nhốt hồn tôi — giữa

cõi đời bao la _____ Em vẫn biết _____ mình yêu _____ vội vã _____

_____ Mà trần gian _____ để có mấy _____ tình chung _____ Nên nhẹ _____

trách _____ trăng tàn _____ sóng ngã _____ Xò _____ đạt _____ hòn _____ lỗi _____ nhịp _____ tơ _____

rung _____ Thu ghé lại _____ xin đừng _____ hòn _____ đôi _____ Thả sào _____

bay _____ tôi _____ tả _____ trăm _____ đường _____ Hỏi _____ hồn _____ thu _____ lá _____ còn _____ ngấp _____ lỗi? _____

To Coda \oplus 1. *Instrumental until* X

_____ Hỏi tình ai _____ còn nắng nhớ mưa thương? _____

2. X *D.S. X al Coda* \oplus *CODA*

Mùa thu ai _____ còn nắng nhớ mưa thương? _____

_____ Để tình tôi _____ còn chút nắng _____ tơ vương! _____

NHỚ XƯA

Ta nhớ NGƯỜI xưa với NÚI SÔNG:
Sông cồn khói sóng, núi mờ sương!
Nước non cách trở đường đi lại!
Nỗi nhớ lòng ta cứ vấn vương!

Ta nhớ BẠN xưa dưới mái TRƯỜNG!
Cùng Thầy giảng dạy một tình thương!
Đông-Tây thay đổi nên Văn-Duyệt!
Tan tác muôn phương khắp nẻo đường!

Ta nhớ CHIỀU xưa vắng tiếng CHUÔNG:
Nghe kinh nhịp mõ dạ lâng lâng!
Mùi hoa ngào ngạt như Tiên-Cảnh!
Gió thoảng trầm hương nhẹ nhõm lòng!

Ta nhớ QUÊ xưa những lũy TRE!
Lúa đồng xanh mượt tựa nhung xoe!
Nhấp nhô uốn khúc như Rồng múa!
Hoà điệu chim ca nhộn nắng Hè!

Ta nhớ VƯỜN xưa những gốc CHÈ!
Lá thanh hương sắc thắm tươi khoe!
Nụ hoa mơn mớn như cô gái!
Chúm chím tình xuân vẽ rụt rè!

Ta nhớ NHÀ xưa sống ẤU THƠ:
Ấm êm thương mến quý vô bờ!
Gia đình đông đủ vui buồn có!
Cha mẹ Anh Em ta chuyện trò!
Ta nhớ MẸ xưa khóc chẳng thôi!

Long lanh giọt lệ dạ thương ôi!
Mẹ hiền sanh dưỡng thân ta có!
Công đức cao dày nghĩa biển khơi!

Ta nhớ CHA xưa lệ ứa rơi:
Tình yêu quý mến biết bao vơi!
Ơn Cha ta có thân đầy đủ!
Nghĩa nặng ôm lòng công đức Trời!

Ta nhớ ANH xưa cảm động hoài:
Thương yêu chỉ dẫn chẳng làm oai!
Vui buồn chia sẻ đều tương trợ!
Thế thái nhân tình dạ khó khuây!

Ta nhớ EM xưa lệ muốn trào:
Thương nhau lo sợ tuổi thơ hao!
Bồng bênh kiếp sống bao cay đắng!
Cảm động giờ đây vẫn ước ao!

Ta nhớ CHỊ xưa cảm xót đời:
Hiền hoà kính mến lại xa vơi!
Cơ Trời biến đổi, ôi thương tiếc!
Các Cháu sao mà cũng bật hơi!

Ta nhớ ĐÒ xưa cầu BẾN-ĐÁ:
Long bong sóng vỗ mạn thuyền nan!
Mênh mông gió mát đêm trăng sáng!
Ngắm cảnh đò xưa khách thưởng nhàn!

Gia Trạng
LÊ NGỌC QUỲNH
(Paris)

THÁNG CHÍN

Nhớ tháng Chín,
qua những mùa khai giảng.
Trong sân trường,
áo trắng thướt tha bay.

Có thể nào quên được?
Tuổi mười ba
như cây sậy khẳng khiu,
chỉ biết nhìn nhau như chó với mèo.

Tuổi mười lăm,
em trở thành một loài hoa rực rỡ
mà lần đầu còn bờ ngõ
với tình yêu,
trong e ấp, có nét yêu kiều.

Có những buổi,
tắm ao nhà rất vắng.
Anh đòi hôn,
đòi ôm ấp trong tay
ngờ đâu đáng mỏng lại đầy đam mê.
Ngày ấy, anh tìm tình yêu qua hình tượng
Qua viên mi cong ảo tưởng,
Qua ánh mắt mùa thu trong vắt xanh,
Và bờ môi diễm tuyệt rất tha thiết tình.

Anh thương lắm những gì đã mất,
với thời gian!
mà lòng anh thừa ấy,
bao lần mê say?
Phút chia tay,
sao buồn biết mấy
xa người thương, chưa thấy ai vui...

Tháng chín của những mùa khai giảng,
tháng chín mây bay trắng nẻo về.
Anh lại đi,

giữa mùa thu nghịch lý.
vẫn mơ về hình ảnh một bờ ao.
Bờ ao cá động chân bèo,
bờ ao em tắm
Trăng treo đêm rằm...

VIỆT BẰNG

(San Jose, Ca)

HÌNH ẢNH MÙA THU

Lòng con suốt vắng buồn tênh
Nước trôi chảy mãi lên đèn mỗi mồn
Tương phùng giấc mộng héo hon
Chơ vơ phiến đá sắt son đợi chờ

Lang thang mây trắng bơ vơ
Phất phơ lá úa hững hờ gió lay
Mây giăng nắng nhạt phương này
Hồn thu vương vấn heo may võ vàng

Niềm thương nhớ vẫn chứa chan
Rừng chiều hoang vắng mênh mang dạ sầu.

QUỖNH ANH

(Virginia)

NỖI NHỚ EM, MÙA THU

(Tặng Sắc Màu)

Mưa vẫn còn mưa, ướm đêm thu
Mắt em ngấn lệ, sáng sương mù
Nỗi nhớ về em, cao chất ngất
Chiều buông nhẹ nhẹ, gió vi vu...

Đam mê nào như nỗi nhớ em?
Chân trời miên viễn bỗng thân quen
Buổi tối thiếu em nghe trống vắng
Trăng cao vời vợi... héo rụng thêm...

Một chiếc lá khô vấy tay cành
Chút tình em gửi, mộng vừa xanh
Anh nhớ em nhiều, ngồi hong tóc
Và dấu yêu xưa... đã sẵn dành!

Đợi mùa thu đến sẽ cùng ta
Mái tóc em đen, dải lụa là
Ước mơ úp mặt... ôi say đắm
Mùi hương bồ kết... ở hồn ta...

VA., đêm 27-6-2008.

BÙI THANH TIÊN

TIẾNG GỌI XA XĂM

Hỡi dòng sông thơ ấu của ta ơi!
Tuổi thần tiên, ta... chiều chiều tắm gội
Từ xa xăm còn ngân vang tiếng dội
Chập chờn hoa tím lục bình trôi...
Con đê nhỏ đôi bờ nghe sóng vỗ
Khoảng trời xanh vi vút sáo diều trong.
Đò dọc, đò ngang dập dờn bến đò
Vòm tre non bay khói ấm hoàng hôn.
Hỡi dòng sông in bóng ta tuổi dại
Cánh đồng vàng bát ngát vụ chiêm xuân
Khu vườn cũ bồi hồi chim cu gáy,
Lũ chuồn chuồn, bầy bướm bướm trong sân.
Nước ao nhỏ hương sen còn vị ngát,
Giếng đầu làng còn rợp bóng đa xưa;
Ổ rơm mới còn thơm sau mùa gặt
Giấc ngủ hồng kẹo kệt võng ai đưa?
Ôi tóc biếc, tuổi thần tiên vỗ cánh
Hỡi dòng sông thơ ấu của ta đâu?
Ta đốt lửa, sưởi từng đêm giá lạnh
Lục bình trôi hoa tím ngát giang đầu!

HOÀNG SONG LIÊM

(Virginia)

THU VỀ

Thu về tiễn lá ra đi
Gió thu thổi hết
xiêm y đỏ vàng
Hàng cây lĩa thể dung nhan
Trăng che nửa mặt
bàng hoàng trong mây

CÚC VÀNG

Hoa cúc vàng mới nở
Con bướm màu khói hương
Bay về không kịp thở
Chết ngất ở góc vườn

CON BƯỚM

Hôm đám ma con bướm
Lá phong phủ đầy vườn
Lá đã rơi về cội
Bướm sẽ lên thiên đường

ĐIẾU VẮN

Giờ tiễn đưa con bướm
Con ong đọc diếu vắn
Có vài con chim lượn
Trời làm mưa lã phẫn

HỒN BƯỚM

Ai hóa thân hồn bướm
Nằm trên đó mơ tiên
Nếu đời không nghiệp chướng
Ân xá mọi lời nguyên

PHAN KHÂM

(Maryland)

TẠ ƠN

Cả đời làm kẻ lãng du
Cuối đời nhìn lại hoang vu lộ trình
Đời người là kiếp phù sinh
Lần tay đếm tuổi giặt mình, tóc sương
Cám ơn đời những yêu thương
Cảm ơn với những đoạn đường trải qua
Chông gai, cay đắng, phong ba
Ngọt bùi, hạnh phúc, gấm hoa trong đời
Trần gian vẫn đẹp tuyệt vời
Bài thơ viết tạ Phật trời trên cao.

HOÀNG TRÙNG DƯƠNG

2005

CÓ KHÔNG

Sinh.
Mệnh.
Tử.

Một hình hài.
Nửa đêm thức giấc
Trần ai lỗ làng.

Người đi !
Dáng nhớ con ngoan.
Vẫy tay
Ngóảnh mặt
Mơ màng nghĩa nhân.

Quên nhau.
Tiền nghiệp cách phân
Về đây tịnh tọa.
Tân tâm rạng ngời.

Ngoài hiên
Mưa tạt.
Mưa rơi.
Lòng trong quạnh vắng
Luân Hồi
Có Không.

Mùa Vu Lan 2008

ĐẶNG NGUYỄN

(Virginia)

NGÀY THI

Sáng thứ sáu em vào phòng thi Pháp,
Cô ra bài rồi, em tưởng vẫn trên mây
Pháp vẫn gì mà toàn những tiếng... Tây
Nghĩa đã khó, văn phạm còn rắc rối !
Người ta bảo học hành là cái tội
Mà thi thì... là cái tội nhân ba
Thế cho nên làm mãi vẫn chả ra
Tây với Mỹ, khó chi mà khó rứa!
Thế cho nên em không thèm làm nữa
Lật bài làm, làm giấy viết thư anh
Chắc giờ này anh đang bận hành quân
Cao nguyên lạnh mưa có về chần lối?
Đêm dừng quân, kê ba lô làm gối
Anh nhé, thư cho em với, nghe anh!
Cho em nghe những giây phút giao tranh
Mà kiêu dũng bước chân anh giặc khiếp...
Bà giám thị tò mò nhìn em viết
Chắc nghĩ thầm, con bé... góm sao ngoan!
Bài khó ghê mà nó làm thật chăm
Viết ... viết mãi, trang này rồi trang khác!
Tại vắng thư anh, em học hành biếng nhác,
Mở vở ra, lại thơ thần gập vào
Hồn lúc nào cũng như tạt trên cao
Vợ vẫn với bước chân người chiến tuyến...
Rồi chuông reo, cô giáo thu bài kiểm
Em giật mình, giờ biết nói sao đây?
Bài làm gì... bốn trang giấy kín đây
Mà chỉ nhớ với thương rồi giận trách
Con nhỏ bên cạnh thương tình em nên nhắc
Em cúí đầu, viết được mỗi hai câu
Bà giám thị già nhìn em rồi lắc đầu
Chắc đã sợ "con bé ngoan" lúc nãy!
Tại xa anh em dốt hoài thế ấy
Bao giờ anh về kèm em gái ngày xưa
Thì chắc cả trường em cũng chẳng chịu thua
Một ai hết, dù... người ta giỏi lắm!

NGÔ KIM THU

Xướng Họa vận
TÂM HỒN ĐI VẮNG HỒN THU

Có phải người buồn khi ánh lửa
Hoàng hôn len lén tới phòng văn
Bút cô đơn viết tình chan chứa
Nét quạnh hiu mang ý ngại ngần
Trang giấy dẫu thơm nhưng tĩnh lặng
Lời thơ tuy đẹp lại phân vân
Bao nhiêu điển tả đều xa vắng
Thiếu một tâm tư... đến dự phần...

Hawthorne, 25-7-2008

CAO MỸ NHÂN

Chiều thu hiu hắt, nắng phai dần
Tuổi hạc thên thang với bút văn
Chiếc lá vàng rơi lòng lãng đãng
Cánh hoa hồng rụng bước tần ngần
Hồn thơ man mác dòng thanh thủy
Ý nhạc băng khuâng ánh cảm vân
Tri kỷ đổi trao niềm cảm xúc
Thở than tâm sự, ấm đôi phần.

Reston, Va 08/01/08

N.T. NGỌC DUNG

Họa vận Họa vận
NĂM MỒ CÔ ĐƠN TIẾNG LÒNG

Chiều muộn về ngồi bên bếp lửa
Ai người chia sẻ chuyện thơ văn
Vàng phai đây cánh thư vàng ố
Trắng điểm kia bông tuyết trắng ngần
Hạnh phúc mong manh như ảo mộng
Tình đời nhẹ hẫng tựa phù vân
Chắt chiu gấn bó bao hy vọng
Rồi cũng đem theo xuống mộ phần

Austin, July 31, 2008

HỒ CÔNG TÂM

Lỡ kiếp sa chân chốn bụi trần
Tiếng lòng tạm gửi áng thơ văn
Điệu vắn réo rắt gieo hoan lạc
Ý tứ thanh tao gợi sáng ngần
Không nguyện ái tình phô thắm sắc
Chẳng tham danh vọng bước thanh vân
Luân hồi cõi thế mong mau dứt
Thoát cảnh trầm luân vẹn mọi phần.

Virginia 08/21/08

TÂM MINH

BỐN BÀI THƠ CHO CUỘC TÌNH ĐÃ MẤT

*Bán sinh phong cốt lãng tăng tâm,
Nhất phiến nhu hoài chỉ vị khanh.
Nửa đời sương, gió ngang tàng,
Trái tim mềm yếu vì nàng. Nàng ơi!*
Vũ Hoàng Chương

1. RICHMOND VÀ NỖI LẺ LOI

Đốt lên gói thuốc cuối ngày,
Lửa ran đầu lưỡi, khói bay cao vời.
Giờ đây còn có ta thôi.
Con chim nhỏ đã ngang trời, miết bay.
Lối mòn heo hút mưa bay.
Người đi độ ấy mà nay chưa về.
Sắc sầu lan tím sương khô.
Hoàng hôn đỏ xuống, càng nghe lạnh lùng.

2. HỎI EM NGÀY SINH NHẬT

Hỏi em từ độ chia ly ấy,
Má có còn thơm mùi phấn hương?
Môi có tô lên màu son mới?
Hay đã tàn phai nổi đoạn trường?

3. ĐÊM TRỪ TỊCH

Uống trà.
Nhìn hoa.
Nhớ người
Tà áo em xanh màu ngọc bích.

Dịu dàng. E ấp. Dáng trinh nguyên.
Em là ánh lửa chiều đông giá.
Anh gọi tên em là Thủy Tiên.

4. HOA TƯỜNG VI

Hương đã lên đây những đài xanh.
Từ đi thương, nhớ xuống muôn cành.
Bao giờ mình gặp nhau lần nữa?
Em của anh ơi! Em của anh.

Richmond, VA cuối Thu 07

Tạ Quang Trung

VÀNG TRĂNG NHỚ

Nguyệt lặn đêm tàn rượu đắng môi
Nhớ thương thăm thẳm một phương trời
Bến xưa hiu hắt sầu riêng một
Trăng cũ võ vàng mộng lứa đôi
Gác vắng canh trường khôn rơi lệ
Song thưa khắc lụn khó vui cười
Cho ai gửi mảnh tình thơ đến
Muôn dặm quan hà có thành thơ.

KIỀU ANH

Minneasota

BÀI THƠ “LỤC NGUYỆT” CỦA SŨ ĐÀO

KIM-VŨ

(I)- “LỤC NGUYỆT” NIÊN TỒI NẤU

Vào tháng Ba năm 2008, nững lục bát nầu khôi sỡ cuối rồôc nưôc Thêi Vãn Hoài Bãc Kinh 2008 tãì Hy Lạp, môt bãì thồ nồôc chuyêñ nĩ tồithanh phóã Thãì Nguyêñ thuôc tãnh Hoài Nam, Trung Quôc, nêñ tay Trung Tâm Vãn Bút củã Hy Lạp. Bãì thồ mang tên “Lục Nguyệt” củã Sũ Đão, môt nhãì thồ kiêñ nhãì bãì lam viêc cho tồ Nôông Nãì Thôông Bão, xuãt bãìñ tãì tãnh Hoài Nam, ngôôì ñang bõ cãm tui vì môt trôing tồì liêñ quan nêñ an ninh quôc gia. Sỡ viêc nồôc biêc nhõ sau:

Vào tháng tồ năm 2004, Sũ Đão (Shi Tao, tãìñ dích lãì “con sũ tử ở đầu ngọn sóng lớn”), trong môt buôì hốp củã Ban Biêñ Tãp tồ bãì, ñã nồôc nghe phóã biêñ môt chê thồ củã Ñãng Cõng Sãìñ Trung Quôc, cãñh cãp giõì truyêñ thõng khõng nồôc nhãì nhõì hoãc ñê cãp ñêñ dõp kyì niêñ thõì 15 biêñ củã Thiêñ An Mõn và thãm sãt Bãc Kinh vào ngãì 4 thãng 6 năm 1989, khi nhõng ñõn vò quãñ ñõ sãt mấi nồôc ñiêñ vè tồì vung biêñ trãñ theo lêñh củã Ñãng ñãì dũng xe tãng nghiêñ nãt nhiêñ sinh viêñ thanh niêñ biêñ tĩnh tãì Quãng Trõõng Thiêñ An Mõn, ñãñ ấp khõng thõõng xõit nhõng ngôôì khõng môt vùì khĩ trong tay, lam thiêc mang tồì 5 ñêñ 6 nghìn ngôôì. Sũ Đão ñãì tãp môt trõõng mức trêñ Yahoo

dõì môt tên khãc và chuyêñ nõi dũng phiêñ hốp ra cho mấì website Trung Hoa tãì nồôc ngoãì củã vớì cho dãñ chũitãì Trung Hoa.

Khoãng hai thãng sau, vào ngãì 9 thãng 6 năm 2004, nghĩa lãì 5 ngãì sau ngãì kyì niêñ thõì 15 củã biêñ củã Thiêñ An Mõn, Sũ Đão hoãñ thanh bãì thồ “Lục Nguyệt”, môt bãì thồ ñãì xũc ñõng, biêñ loãtĩnh cãm sãñ ñãñm và chãñ thãt củã mình ñõì vớì sỡ kiêñ bĩ thãm nêñ trêñ.

Cũng khoãng thõì gian nãì, hãng Yahoo, bõ ấp lõc tồì phãì nhãì cãm quyêñ Trung Quôc, ñãì cung cãp tên củã ngôôì chũì trõõng mức dãm gõì tin ra hãì ngoãì. Sũ Đão lãp tồì bõ bãt và bõ kêt ấñ mỗì ñãñm tui vì ñãì “tiêc loã tin tồì liêñ quan nêñ an ninh quôc gia” cho nồôc ngoãì.

“Lục Nguyệt” ñãì nồôc Chip Rolley, môt hoãì viêñ Vãn Bút Quôc Tãt tãì Uic, dích ra Anh ngõì và ñãì nồôc Vãn Bút Quôc Tãt dũng trong môt cuôì tiêp sõc qua trang nhãì penpoemrelay.org, ñêì phóã biêñ rõng rãì bãì thồ trêñ vớì hõn 60 bãìñ dích ra nhõng ngõñ ngõì khãc nhãì ñang nồôc sỡ dũng trêñ toãñ thêi giõì, ñõng thõì vớì cuôì rồôc nưôc Thêi Vãn Hoài Bãc Kinh 2008 ñang ñiêñ ra trêñ nhiêñ ñõ ñiêñ rãì rãc khãp hoãñ cãu, kê cãì Lhasa, thũì ñõì Tãy Tãng, nõi vớì xãy ra nhõng cuôì bãì ñõng ñõì quyêñ tồì trõ, dãñ ñêñ sỡ ñãñ ấp thãng tay củã nhãì cãm quyêñ Trung Quôc, khãng khãng giõì lãp trõõng Tãy Tãng lãì môt phãñ ñãt củã Trung Hoa.

Dích giãì Chip Rolley tũyêñ bõì “Chũng

toái choin việc dung không gian aib vai caich thei không nôi nầu nêi tuyen dòong van chông Trung Hoa vai phoi bien van hoa Trung Hoa qua chôi việc. Bôi vì chung toái soidung công cuiliein maing, chung toái cung ñang thóc hien việc gôi moi thong ñiep vai quyen toi do phat bieui.”

Nguyen bai bai tho tieng Hoa cua Sô Nào nhô sau:

六月
师涛

所有的日子

都绕不过“六月”
六月，我的心脏死了
我的诗歌死了
我的恋人
也死在浪漫的血泊里

六月，烈日烧开皮肤
露出伤口的真相
六月，鱼儿离开血红的大海
游向另一处冬眠之地
六月，大地变形、河流无声
成堆的信札已无法送到死者手中

Bai tho nay ñai ñooc Giaib Sô Lôu Khoi vai Giaib Sô Nguyen Nhô Hung chuyen dich sang tieng Hain Việc nhô sau:

LUC NGUYỆT

Sở hữu đích nhật tử

Đô thống bất quá “Lục Nguyệt”

Lục nguyệt, ngã đích tâm tạng tử liễu

Ngã đích thi ca tử liễu

Ngã đích luyến nhân

Dã tử tại lãng mạn đích huyết bạc lý

Lục nguyệt, liệt nhật thiêu khai bì phu

Lộ xuất thương khẩu đích chân tướng

Lục nguyệt, ngư nhi lý khai huyết hồng đích hải thủy

Du hướng lánh nhất xứ đông miên chi địa

Lục nguyệt, đại địa biến hình, hà lưu vô thanh

Thành đô đích tín trát dĩ vô pháp tống đảo tử giả thủ trung (1)

Bai dich tieng Anh cua Chip Rolley nhô sau:

JUNE

My whole life

Will never get past “June”

June, when my heart died

When my poetry died

When my lover

Died in romance’s pool of blood.

June, the scorching sun burns open my skin

Revealing the true nature of my wound

June, the fish swims out of the blood-red sea

Toward another place to hibernate

June, the earth shifts, the rivers fall silent

Piled up letters unable to be delivered to the dead.

Ñai laui lam, toái moi ñooc ñoc moi bai tho ñôn sô, ham suic maifhung hoai vai thaim ñaim tinh cam chain thóc ñien thei ñoi với rieng toái, ñieu nay cho thay ôi bat côi thôi ñiem nao, tai bat côi nôi nầu, thi ca cung giôi vai troi tieng nôi cua löong tri, coi tac dung ñaih ñoing vai lam thóc tanh long ngôoi, vai ngôoi tho xöng ñang ñai dien

cho tình nhân loại và tính nhân bản ôi y nghĩa cao đẹp nhất. Tôi nhớ dịch bài thơ ra tiếng Việt như sau:

THÁNG SAU

*Ngày nào trong suốt đời tôi
Cũng chẳng bao giờ vượt qua “Tháng Sáu”
Tháng Sáu, khi trái tim tôi đã chết
Khi hồn thơ tôi đã chết
Khi người tôi thương
Cũng chết trong vũng loang máu lãng mạn tình*

*Tháng Sáu, mặt trời như thiên bung vỡ da tôi
Để lộ ra thực chất vết thương
Tháng Sáu, con cá rời nước biển vương máu đỏ
Bơi đến chốn riêng của miền đất ngủ qua đông
Tháng Sáu, đất lớn biến hình, sông âm thầm chảy
Chất đóng những phong thư không thể trao tay
những người đã lìa đời*

+++

(II)- LỤC NGUYỄN HAY ÔI CHỌI NAD

Bài thơ gồm ba đoạn. Đoạn đầu chỉ một câu. Đoạn hai gồm năm câu. Đoạn ba sáu câu. Không thấy dấu hiệu của một hình thức thơ nào tổng hợp sô dĩ dụng từ trước nên nay trong thi ca nhân loại. Hình nhỏ nhất thơ bát chữ bài thơ nhỏ trong một cơn mơ du, không có một ý thức nào lại mình nâng làm thơ.

Số Năm hoàn thành bài này vào ngày 9 tháng 6 năm 2004, năm ngày sau dịp kỷ niệm 15 năm thăm sát Thiên An Môn, khoảng hai tháng sau buổi họp tại tòa báo nói ông lam, phó biên chế thò cảm nhạc nhô lại những kỷ niệm mai những người cảm quyền Công Sản Trung Quốc những mong

xóa sạch trong tâm thời người dân.

Nhông cần muốn quên gì, Số Năm càng không thể Kyi ộc về biên có khung khiếp nào trôi thanh âm ảnh tống ngay.

Cuối cùng, ông phải phải bắt viết trên trang giấy một câu cho với bút nói khác khoai của có lòng. Vào thời niệm nào sau phiên họp? Còi lại không lâu. Còi thế ngay sau nỗi Cầu nào tiền của bài thơ.

Ngày nào trong suốt đời tôi

Rồi ông ngừng. Không muốn viết tiếp. Không dám viết tiếp. Không thể viết tiếp. Thời gian nung nấu, tác nghiền kẹo dài bao lâu? Còi thế cho nên ngay kỷ niệm, 4 tháng 6, khoảng hai tháng sau rồi

Nhông rồi cái gì phải nên nào nên. Vào rừng dịp kỷ niệm biên có chấn thông, hay những ngày kế tiếp. Nóan hai của bài thơ bắt đầu.

Cũng chẳng bao giờ vượt qua “Tháng Sáu”

“Tháng Sáu” trong ngoài kép. Một tháng Sáu không giống bất còi tháng Sáu nào khác. Tháng Sáu của biên có Thiên An Môn, năm 1989, mai tôi thàn ông phải phải trải qua.

Vào cái ngày của tháng sáu như hình minh rồi

Khi trái tim tôi đã chết

Khi hồn thơ tôi đã chết

Khi người tôi thương

Lại ngừng. Không thể tiếp tục giống nhỏ hai câu trên. Còi tiếng nào nào này. Xương dong.

Cũng chết trong vũng loang máu lãng mạn tình

Phải nguyên một câu dài, trong một hồi dài, mỗi nơi lên hết nước những gì chất chừa trong lòng nhai thô. Còi mai. Nước mát. Tình. Vài tiếng main. Tất cả những gì làm nên chất thơ cũng một lúc với sợi khuy của chiếc te

Ngồi nài chết trong vung loang máu lạnh main tình còi phải thóc sợi la ngồi con gái ồng thông hay không? Hay coi thế này chẻ lai hình tống về một ly tống lai main của tuổi thanh niên, nài bù khai tôi trong tấc tời, bù vui giáp vài nghìn nài trong vung máu nài? *Đã chết, Đã chết và Cũng chết*. Ba cái chết thật sợi nài ập nên cho ba hình tống thanh thanh nài trong bát còi con ngời nghe số nài. Trái tim, hồn thô, ngời thông. Con gì bị thaim, tuyệt vọng, nài thông hôn thế nài không? Noin hai giai thích cho sợi còi nôi khung khuy của nôi nài, khi nhai thô tôi nôi dien với cuộc nôi thật của chính mình, với một ky ời con tời nguyên, chẻ một câu duy nhất, tom gói thóc chất một nôi ngời, không loí thoát, không ánh sáng cuối nôi hăm.

Ngày nào trong suốt đời tôi

Roi lai một yên lạnh. Thất lai. Tống nhô không con gì nài viet nôi. Ngay 4 tháng 6 coi thế nài trôi qua. Những ky ời thì không. Ông van bù aim ánh bôi quai khời. Không thế quai nôi. Không thế vôi qua nôi.

Noin ba, nôi ket, phải nôi viet ra, nài sống lai quai khời. Nài tróc dien với quai khời. Nài hoan thanh tai phaim. Nhô một tiến trình thanh tẩy tâm hồn.

Tháng Sáu, mặt trời như thiêu bùng vỡ da tôi

Trời ời, ky ời cuối nài dien về trong tất cả cái chán thóc nhô in nhô khac năm sau trong tâm khaim nhai thô. Phải hết lên cho coi lòng nôi nôi. Thô chuyen tời thì quai khời của bốn câu cuối nôi hai sang thì dien tai, y nhô lai thóc te nài dien ra ngay bây giờ, sống nôi tróc mat moi ngời. Tháng Sáu ời Ba: Kinh nôi lai. Ồ nài không con hình tống thô, mai lai sợi thóc thieu nôi của moi tróng. Những "bung vỡ" lai lai một hình tống thô khung khuy. Tống mang da bong ra trong sợi nôi nung nôi, phôi bây phan thit loi loet bên trong.

Để lộ ra thực chất vết thương

Thóc te tai ba của nài nôi Trung Hoa dôi gói sát ba quyền nhai danh nhai dai, nhai danh tất cả những gì cao nôi nhất trong ly tống con ngời.

*Tháng Sáu, con cá rời nước biển vương máu đỏ
Bơi đến chốn riêng của miền đất ngủ qua đông*

Nhai thô nài chạy trốn khỏi Quang Tróng menh mông nhô một nài dòng tran ngập máu anh em, máu ngời thông, máu hồn thô, máu trái tim của chính ồng. Tim nôi một nôi khac ain nài nài nôi sống vài nôi quai.

"Bơi đến chốn riêng ... ". Một nôi nao khac, không phải lai nha Lòu nài ngay trên chính quai hống của mình. "... của miền đất ngủ qua đông". Con ngời chẻ lai cai xac không hồn. Ngui vui. Không con tanh thóc, không con caim nhai gì về cuộc sống

xung quanh.

Tháng Sáu, đất lớn biến hình, sông âm thầm chảy

Quảng trường rung rỗng, vai cùng với nỗi niềm cuối cùng biến hình. Một biến cố kinh thiên động địa, vữa trong cảnh nỗi thối tái lại trong yinghua tổng trọng. Con số sinh nào xé rách cho bằng. Không còn cho nào bầu vữa. Con người thối sâu xuống nửa ngục, bất tỉnh linh, vô phòng cứu vớt. Cái một bầu trời hy vọng với tan. Trong sồi im lìm cảm nín của dòng sông nửa tổng cầu mang con cái nỗi con cái nhạt nhòa, những mong tìm nỗi nông tởm. Sồi chấp nhận số phận rất Nồng phồng. Rất thảm thiết. Cách thế nào nhất coi thế coi cho con người nữa con nước phép tồn tại trên nỗi này.

Chất đóng những phong thư không thể trao tay những người đã lìa đời

Câu cuối cùng lại trôi về với thối tái phủ phàng của cái chết. Chất nóng trong im lìm, những phong thơ, hình ảnh về nỗi quan tâm lo lắng của những người thân thuộc không hề biết rằng những người nhận nỗi không còn ôi trần gian nữa nữa những dòng thăm hỏi. Câu kết thúc quay lại với hiện thực giống như sau chỗi khai mạc năm ba, "Tháng Sáu, mặt trời như thiếu...", một tai thối tại ghi nhận bằng người quan tại giải sau bốn câu rồi mang bao hình tổng thi ca, vai cùng quay lại với sồi thối phủ phàng của chính cuộc đời tại giải trong câu nỗi nhất lại năm môi nữa cho toàn bài thơ, "Ngày nào trong suốt đời tôi". Vong tron khép lại. Tại phạm hoan thanh. Chết sống nan nhau. Vai bắt nữa vong xoay trong tâm tổ người nữa.

SỐ 44

Không thể coi một bài ca khúc nghệ thuật thì ca toàn bích hôn. Chúng ta thấy bài thơ về lại, nhờ trong một cuốn phim sông rỗng, những hình ảnh thối tái choi chang cùng với những thoáng mô mang thảng thốt của thế giới cảm giác. Không một phê phán, không một y thức bị phản hận thu. Bài thơ toàn ra tính chất nhận bản của cảm thối phản người trong khoảnh, của kiếp nhận sinh bù chạp nấp, hot hoảng kinh qua một biến cố ngoài sức tổng tổng của con người.

Nhờ nỗi nỗi ôi năm nữa bài viết, hình nhờ Số Năm không coi y hình làm thơ. Vây mà tổng chỗi tổng cầu, tổng dòng tuôn ra, không thối không thiếu, những chỗi không thế thay thế bằng bất cỗi những chỗi nào khác, nối tiếp nhau theo một thời tôi không thế khác. Một bài thơ ngắn nhờ vậy mà lập lại 6 chỗi lục nguyệt, 4 chỗi tử, kết thúc cùng bằng một hình ảnh chết, nỗi cho thấy một nỗi aim ảnh khốn người, mà tại giải vai chính người nữa, cũng không thế vượt qua, nếu con một chửi nào tình lại mãi. "Ngày nào trong suốt đời tôi". Cốc ky coi non trôi, không lại nỗi thay cho tại cái mọi người.

Này quái lại một bài thơ phải thế trái tuyệt, xé rách với sồi vô nỗi của cảnh nỗi vai long người trong tại biến.

Vai tại giải của nỗi xé rách nữa lại con số tôi nỗi nữa ngoài sông lờn tiền cảm bóc tiền không tranh nỗi của tổng lại.

+++

(1) Xin chân thành cảm ơn giáo sư Lưu Khôn và Giáo sư Nguyễn Như Hùng đã giúp đỡ rất nhiều trong việc phiên dịch bài thơ LỤC NGUYỆT ra chữ Hán Việt.

KIM VŨ

103